

Вечір

Бунін Іван Олексійович

Про щастя ми лиш згадуєм. Бувало...
А щастя всюди. Може быть воно
Цей сад осінній, листя, що прив'яло,
Повітря це, що ллється крізь вікно.
У небі хмарка, наче покривало,
Пливе. За нею стежу я давно.
Як мало бачимо, як знаєм мало,
А щастя тільки знаючим дано.
Вікно відчинене. Ось пташка сіла
На підвіконня й пискнула. Від книг
Відводжу погляд. Вітер зовсім стих.
День вечоріє. Зірка за ряхтіла —
Гул молотарки на одній струні
Щасливий, чую, бачу. Все в мені.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/bunin_ivan_oleksiiovych/vechir